

Ломакіна О. П. Вимір духовної краси. – Д. : Гамалія, 2011. – 56 с.

У 2011 році вийшла в світ чергова книга «Вимір духовної краси» молодій поетеси Олени Павлівни Ломакіної.

У поезії Олени Ломакіної явища природи тісно пов'язані з життям, з соціальними аспектами охорони навколишнього середовища людини, змістом її існування, що свідчить про велику любов та розуміння природи автором віршу:

«Життя дано прожити тільки раз.
Переписати наново не вдасться.
Сьогодні, завтра, вчора, повсякчас
Людина одного лиш прагне – щастя!..»

«Чи ж це не щастя – бачить світлий день,
Радить, що десь сміються й грають діти?
Життя – твоя найкраща із пісень...
Як проспівати – треба так прожити!

Життя дано прожити тільки раз...
І хоч переписати його не вдасться,
Сьогодні, завтра, вчора, повсякчас
Ми владні, щоб собі створити щастя!»

Природа у віршах авторки наділена своєю душею: рослини здатні до відчуттів немов люди. Ця думка яскраво проявляється в вірші «Троянди і бур'ян»:

«Квітне вишня – то весна в природі.
Квітнуть зорі – то весна в душі.
По одній, лиш їм відомій згоді,
Розцвіли трояндові куші.

Розцвіли, мов сонце, запалали –
І серця розтали крижані.
І митців на творчість надихали
Ці троянди – горді й чарівні.

Ніжились під сонцем і рососою,
Милувались ними всі: «Краса!»
Раптом кришталевою сльозою
Впала на зав'ялий куц роса...

А проте, не варто сумувати,
Що прекрасне диво відцвіло –
Та воно ж змогло подарувати
Щастя, що у душах зацвіло!»

В представленій книзі поетеса значну увагу приділяє милуванню явищами рідної природи, до якої вона є небайдужою. Проаналізувавши вірші Олени Ломакіної можна помітити, що її найулюбленіша пора року – весна. Саме весні поетесою присвячено не один вірш:

«Весна вирує, сонячні привіти
Дарує щедро небу і землі,
І починають жити, творить, радіти
Й дядьки дорослі, й хлопчачки малі...»

Або:

«За вікном зеленіє весна,
Небо хмарками білими дише,
У повітрі, мов скрипки струна,
Незвичайні мелодії пише...»

Життєстверджуючим та цілеспрямованим закликком до молоді є вірш «Від цього вогняного дива»:

«Вогонь в очах розквітнув знову,
Розтанув цей туманний сон.
Два серця б'ються в унісон.
Життя заграло веселково,
Свою надію світанкову
Удвох стрічатимуть вони...
Вогненным відблиском ясним
Нарешті сонце засіяє,
Нарешті зелень забуває,
Все оживить вогонь весни.»

Епіграф поетеси стверджує не лише лагідні прояви природи, вона не цурається й її грізних явищ, не забуваючи, що після дощу неодмінно з'явиться сонце, після зими прийде весна. Своє відношення до поезії Олена Ломакіна наводить у вірші «До поезії...»:

Поезіє! Ти щира і грайлива,
Солодка ти буваєш і гірка,
В тобі пожежа водночас і злива
Та й крига візерунчасто легка.

Поезіє! Твоє могутнє слово
Спрямовує Планету на весну,
Буваєш ти завітчана й святкова,
Бува – ховаєш смутку таїну...

І часом важко взнати любов одразу,
Побачити її глибинну суть...
Мабуть, тому усюди й завжди разом
Поезія й любов, мов сестри, йдуть...»

Поетеса з великим розумінням ставиться до цінності життя людини, до його щастя. Всі наведені в збірці вірші є добре вираженими, написаними з душею. Із їх змісту можна бачити, що творець цих думок – людина обізнана й розумна, якій притаманні глибокі і щирі почуття.

На жаль, книгу Олени Ломакіної «Вимір духовної краси» видано дуже обмеженим тиражем, що звужує коло читачів, які зможуть ознайомитися з високоякісними літературними творами обдарованої поетеси.

Талановитій та обдарованій поетесі Олені Ломакіній бажаємо подальших творчих успіхів і найближчим часом сподіваємося на вихід в світ чергової збірки її віршів.

*В. А. Горбань,
кандидат біологічних наук,
Дніпропетровський національний
університет ім. О. Гончара*